

Men er der nogen, som har Grund til Klage, er det Arbejderne. Lønforhøjelse i egentlig Forstand har der kun været Tale om i enkelte Tilfælde under Krigen, men meget betydelige Tillæg har Arbejderne ikke faaet. Noget af det højeste, der er præsteret i den Retning, er, at Typograferne har faaet 7 Kr. om Ugen, ellers har Tillæget været meget ringe, for saa vidt man vil angive det i Procent. Der stod i Gaar i „Politiken“ et Interview med en Vaskeriejer, som sagde, at nu var Vaskeripriserne steget med 65 pCt., men, siger han: Vi har forhøjet Arbejdernes Løn med 4 Kr. om Ugen. 4 Kr. om Ugen vil jeg antage kan udgøre 15 à 20 pCt. af Lønnen, men Vaskeriprisen er forhøjet med 65 pCt.; det vil altsaa sige, at for denne Industris Vedkommende er der kun faldet en ringe Del af Forhøjelsen af til Arbejderne. For saa vidt det er gaaet saaledes paa alle Omraader, har Arbejderne i meget høj Grad maattet lide Savn og har i høj Grad Grund til at beklage sig over Forholdenes Udvikling.

Hvis vi efterser nogle Priser fra den allerseneste Tid — det vil jeg blot fremdrage til Slutning —, vil det vise sig, at Rugbrødet er steget til 90 Øre eller med 60 pCt., Franskrød til 83 Øre eller med 100 pCt., Flormel til 48 Øre, det er med 160 pCt., Byggryn er steget med 80 pCt., Havregryn med 300 pCt. og Kartoffelmel med 600 pCt. Og dette er jo ingenlunde Luksusartikler, det er Artikler, som selv de fattigste er nødte til at købe hver eneste Dag. Man vil se, at Forhøjelsen for det meste ligger oppe omkring 100 pCt; men for Kartoffelmel og for Havregryn er den endnu meget større. Det er Varer, som Landbruget skal levere Raastofferne til, og disse høje Priser har Arbejderne maattet betale til Landbrugerne; derom kan der ikke tvistes. Ser vi saa paa andre Nødvendighedsting, saasom Kaffe, The, Sukker og Sirup, er Kaffen steget med 50 pCt., The med 70 pCt. og Sukker med kun 20 pCt., men til Gengæld er Sirup steget med 400 pCt. Det vil jeg gerne henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, for han har faaet truffet en meget god Ordning med Sukkerfabrikkerne vedrørende Prisen paa Sukker — den er, som nævnt, kun steget med 20 pCt. —, men for de allerfattigste er Sirup et ikke uvigtigt Næringsmiddel. Sirup kostede før 18 Øre, men koster nu 75 Øre Pundet. Mange Smaafolk har benyttet Sirup baade til Madlavning og til at smøre paa Brødet, naar de ikke havde Paalæg til Børnene; og

Børnene har sikkert syntes meget godt om dette Næringsmiddel, der ogsaa er ganske nærrende. Det er aldeles urimeligt, at Fabrikkerne har benyttet sig af Omstændighederne til at skruе Prisen saa voldsomt i Vejret, at de tager en Avance paa 400 pCt. Øl er steget med nøjagtigt 100 pCt., og af saadanne Nødvendighedsartikler som Smør, skummet Mælk og Ost er Smørret steget med 110 pCt., Ost med 120 pCt. — jeg benytter Opgivelserne fra Statistisk Departement —, og derefter var Prisen paa den simpleste Ost før Krigen 50 Øre, men nu 110, altsaa en Stigning paa 120 pCt. Mælken er steget fra 19 til 38 Øre, altsaa med 100 pCt. For de tre Artikler Smør, Ost og Mælk ligger Stigningen over 100 pCt., Svinefedt er steget med 65 pCt. til Trods for Maksimalpris, Flæsk med 20 pCt. trods Maksimalpris, Torsk er steget med 60 pCt. til Trods for Maksimalpris, Rødspætter 70 pCt., Spegesild med 100 pCt. Man vil altsaa se, at selv om Regeringen har grebet ind og fastsat Priser, er der alligevel sket en betydelig Stigning paa en hel Række Varer. Soda og Sæbe, der er uundværlige Artikler for alle, ogsaa de mindst bemidlede, viser en kolossal Stigning, Soda er saaledes steget 350 pCt. og brun Sæbe med 160 pCt. Fremdeles er Petroleum steget med 450 pCt., Salt med 70 pCt., Kul 700 pCt. og Koks 600 pCt. Fodtøj og Klæder er i Gennemsnit steget med 100 pCt. Hvidevarer, det vil sige Stoffer til Skjorter og lignende simple Ting, der er nødvendige for ethvert Hjem, er steget med fra 200 til 300 pCt. Man vil se, at for alle disse Varer — og om ingen af dem kan man sige, at dem behøver Arbejderne ikke — foreligger der en gennemsnitlig Prisforhøjelse paa op imod 100 pCt., men Arbejdernes Dag- eller Ugeløn er langt fra fordoblet under Krigen, saa hvis nogen har Grund til at klage, er det Arbejderne. De andre har ikke Grund til at klage over de smaa Ulemper og Besværligheder, som er blevet dem paaført fra Regeringens Side, og det forekommer mig derfor, at alle de haarde Angreb, som rettes mod den højtærede Indenrigsminister, er ganske uberettigede, jeg tror heller ikke, de vil finde nogen virkelig Jordbund her i Landet, naar vi skal gaa til Valg.

Jeg vil slutte med at rette en Tak til den højtærede Trafikminister, fordi der paa Finanslovsforslaget er optaget en Bevilling til Anlæg af en ny Stationsbygning og Omordning af Banegaardsforholdene i Horsens. Jeg glæder mig over dette Forslag, bl. a. fordi jeg derved forskaanes for oftere at